

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про кінематографію

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1998, № 22, ст.114)

{Із змінами, внесеними згідно із Законами

№ 763-IV від 15.05.2003, ВВР, 2003, № 30, ст.248

№ 3317-IV від 12.01.2006, ВВР, 2006, № 18, ст.155}

{Офіційне тлумачення до Закону див. в Рішенні Конституційного Суду № 13-рп/2007 від 20.12.2007}

{Із змінами, внесеними згідно із Законами

№ 1909-VI від 18.02.2010, ВВР, 2010, № 20, ст.199

№ 2856-VI від 23.12.2010, ВВР, 2011, № 29, ст.272

№ 3588-VI від 05.07.2011, ВВР, 2012, № 12-13, ст.78

№ 5029-VI від 03.07.2012, ВВР, 2013, № 23, ст.218

№ 5461-VI від 16.10.2012, ВВР, 2014, № 5, ст.62

№ 159-VIII від 05.02.2015, ВВР, 2015, № 18, ст.131

№ 1046-VIII від 29.03.2016, ВВР, 2016, № 19, ст.213

№ 1977-VIII від 23.03.2017, ВВР, 2017, № 20, ст.240

№ 2704-VIII від 25.04.2019, ВВР, 2019, № 21, ст.81

№ 124-IX від 20.09.2019, ВВР, 2019, № 46, ст.295

№ 164-IX від 03.10.2019, ВВР, 2019, № 49, ст.331}

{Щодо визнання конституційними окремих положень див. Рішення Конституційного Суду

№ 3-р/2021 від 21.12.2021}

{Із змінами, внесеними згідно із Законами

№ 2310-IX від 19.06.2022

№ 2811-IX від 01.12.2022

№ 2849-IX від 13.12.2022

№ 3136-IX від 30.05.2023

№ 4017-IX від 10.10.2024}

Цей Закон визначає правові основи діяльності в галузі кінематографії та регулює суспільні відносини, пов'язані з виробництвом, розповсюдженням, зберіганням і демонструванням фільмів.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Законодавство України про кінематографію

Законодавство України про кінематографію базується на [Конституції України](#) і складається з цього Закону та інших нормативно-правових актів України.

Відносини щодо прийняття, набрання чинності, оскарження в адміністративному порядку, виконання, припинення дії адміністративних актів у сфері кінематографії регулюються [Законом України "Про адміністративну процедуру"](#) з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

{Статтю 1 доповнено частиною згідно із Законом № 4017-IX від 10.10.2024}

{Стаття 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5461-VI від 16.10.2012}

Стаття 2. Сфера дії Закону

Дія цього Закону поширюється на юридичних осіб незалежно від їх форм власності та фізичних осіб, які займаються професійною діяльністю у кінематографії в Україні.

Стаття 3. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

автор фільму - фізична особа, власна праця якої визначає творчий задум та/або способи його реалізації у фільмі;

архівний комплект вихідних матеріалів фільму - сукупність плівкових носіїв оригіналу фільму, що складається з негатива (дубль-негатива), еталонного та прокатного позитива зображення, оптичної фонограми, анотації фільму, а також цифрових вихідних матеріалів фільму, паперових та фотоматеріалів тощо, призначених для довічного зберігання;

виключне право на фільм - майнове право юридичної або фізичної особи, що дає право тільки цій особі на використання фільму в будь-якій формі і будь-яким дозволеним способом;

виконавець фільму - фізична особа, яка власною працею брала участь у реалізації творчих задумів авторів фільму в процесі його створення;

виробник фільму - суб'єкт кінематографії, який взяв на себе відповідальність за виробництво фільму;

виробництво фільму - процес створення кінофільму, що поєднує співпрацю авторів і виконавців фільму та інших суб'єктів кінематографії, який складається з періодів (етапів) виробництва (розвиток кінопроєкту, розробка режисерського сценарію, підготовчий, знімальний, монтажно-тонувальний);

вихідні матеріали фільму - матеріальні носії оригіналу твору кінематографії, використання яких дає можливість виготовляти (тиражувати) фільмокопії;

демонстратор фільму - суб'єкт кінематографії, який здійснює демонстрування (публічний показ) фільму;

демонстрування (публічний показ, публічна демонстрація та публічне сповіщення (доведення до загального відома) фільму - професійна кінематографічна діяльність, що полягає в показі фільму глядачам у призначених для цього приміщеннях (кінотеатрах, інших кіновидовищних закладах), на відеоустановках, а також аудіовізуальними медіа, в тому числі нелінійними;

{Абзац десятий частини першої статті 3 в редакції Закону № 2849-IX від 13.12.2022}

держава-агресор - держава, яка у будь-який спосіб окупувала частину території України або яка вчиняє агресію проти України, визнана Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом;

державний фонд фільмів - державний заклад культури, що здійснює архівну та науково-дослідницьку діяльність з метою розвитку фільмофонду, відновлення, реставрування і збереження творів національної та світової кінематографічної спадщини, розповсюдження відповідної інформації;

дублювання фільму - творча і виробнича діяльність, яка полягає у синхронному відтворенні мовної частини звукового ряду фільму іншою мовою шляхом перекладу, що відповідає складовій артикуляції дійових осіб;

зберігання фільму - діяльність, спрямована на забезпечення довгострокового зберігання вихідних матеріалів фільмів і фільмокопій та їх реставраційно-профілактичної обробки;

знімальний період виробництва фільму - здійснення зйомок кінопроекту;

іноземний суб'єкт кінематографії - юридична особа, створена або зареєстрована відповідно до законодавства іноземної держави з місцезнаходженням за межами України, яка організовує або організовує і фінансує виробництво, демонстрацію та розповсюдження фільму та/або яка здійснює виробництво фільму;

кінокомісія - установа, підрозділ установи державної чи комунальної форми власності, метою діяльності якої є популяризація України та її регіонів як привабливих локацій для кінозйомок, а також ефективне використання потенціалу української сервісної індустрії в галузі кінематографії;

монтажно-тонувальний період виробництва фільму - здійснення кінцевої обробки кіноматеріалу, в тому числі монтаж фільму, створення візуальних ефектів, озвучування, створення титрів тощо;

національний фільм - створений суб'єктами кінематографії фільм, виробництво якого повністю або частково здійснено в Україні, основна (базова) версія мовної частини звукового ряду якого створена українською або кримськотатарською мовою, та який при цьому набрав необхідну кількість балів відповідно до оцінних елементів бальної системи, передбаченої цим Законом. За мотивованим рішенням Ради з державної підтримки

кінематографії на підставі звернення суб'єкта кінематографії, якщо це виправдано художнім, творчим задумом авторів фільму, в основній (базовій) версії національного фільму (крім дитячих та анімаційних фільмів) допускається використання інших мов в обсязі, що не може перевищувати 10 відсотків загальної тривалості всіх реплік учасників фільму. Під час демонстрування національного фільму в Україні такі репліки мають бути дубльовані або субтитровані українською мовою;

озвучення фільму - творча і виробнича діяльність, яка полягає в заміні звукового ряду фільму на інший, несинхронний, який передає зміст мовного ряду фільму;

{Абзац двадцять перший частини першої статті 3 виключено на підставі Закону № 2849-IX від 13.12.2022}

підготовчий період виробництва фільму - створення постановочного проекту, який може складатися з режисерського сценарію та експлікації, розробки окремих епізодів і сцен, фото- і кінопроб, ескізів, знімальних карт та операторської експлікації, детальних розкадровок, монтажно-технічних розробок, фотоматеріалів, експлікації звукового оформлення, календарно-постановочного плану, генерального кошторису витрат виробництва тощо;

підприємницька діяльність у кінематографії - діяльність, пов'язана з виробництвом, розповсюдженням та демонструванням фільмів з метою одержання прибутку;

{Абзац двадцять третій частини першої статті 3 в редакції Закону № 2849-IX від 13.12.2022}

продюсер фільму - фізична або юридична особа, яка організовує або організовує і фінансує виробництво та розповсюдження фільму;

продюсерська система - система у сфері кінематографії, яка в умовах кіноринку забезпечує взаємодію і функціонування всіх суб'єктів кінематографії з метою виробництва, розповсюдження та демонстрування фільмів;

{Абзац двадцять п'ятий частини першої статті 3 в редакції Закону № 2849-IX від 13.12.2022}

просування фільму - розповсюдження інформації про фільм у будь-якій формі та в будь-який спосіб, призначеної сформулювати або підтримати обізнаність глядацької аудиторії та її інтерес щодо фільму;

професійна кінематографічна діяльність - діяльність, що провадиться суб'єктами кінематографії на професійній основі та є джерелом їхніх доходів;

радянські органи державної безпеки - Всеросійська надзвичайна комісія по боротьбі з контрреволюцією і саботажем (ВЧК, ЧК), Всеукраїнська надзвичайна комісія для боротьби з контрреволюцією, спекуляцією, саботажем та службовими злочинами (ВУЧК), Державне політичне управління (ГПУ), Об'єднане державне політичне управління (ОГПУ), Народний комісаріат внутрішніх справ (НКВД), Народний комісаріат державної безпеки (НКГБ), Міністерство державної безпеки (МГБ), Комітет державної безпеки (КГБ), а також їхні територіальні та структурні підрозділи;

розвиток кінопроєкту - період виробництва фільму, в рамках якого здійснюється інформаційно-методична робота з підготовки кінопроєкту до знімального періоду (написання літературного сценарію для ігрового кіно, сторіборду для анімації, розширеного трітменту для неігрового кіно, створення презентаційного візуального матеріалу, формування кошторису виробництва, формування ліміту витрат виробництва, графіка робіт, інших документів, необхідних для виробництва фільму);

розповсюдження фільму - процес, у рамках якого суб'єктами кінематографії фільм у будь-який спосіб безпосередньо чи опосередковано пропонується глядацькій аудиторії (дистрибуція, прокат, просування, рекламування тощо);

розповсюджувач (дистриб'ютор, прокатник) фільму - суб'єкт кінематографії, який має право на розповсюдження фільму;

розробка режисерського сценарію - розробка екранної інтерпретації літературного сценарію режисером-постановником та іншими авторами фільму, вибудова виробничо-творчих рішень та визначення техніко-економічних показників;

суб'єкт кінематографії - фізична або юридична особа, яка займається будь-яким видом професійної діяльності у сфері кінематографії;

субтитрування фільму - творча і виробнича діяльність, яка полягає в здійсненні перекладу з мови оригіналу фільму на іншу мову та фіксуванні цього перекладу написами безпосередньо на фільмокопії;

сценічно-постановочні засоби кіновиробництва - предмети, пристрої та споруди, які протягом знімального періоду створення фільму (операційного циклу) використовуються шляхом перенесення їх зображення або зображення процесу їх перетворення (знищення) до аудіовізуального твору способами, доступними кіновиробнику;

учасник фільму - для цілей [статті 15](#) цього Закону учасником фільму є фізична особа, яка брала участь у його створенні під власним ім'ям (псевдонімом) або як виконавець будь-якої ролі, виконавець музичного твору, що використовується у фільмі, автор сценарію та/або текстів чи діалогів, режисер-постановник, продюсер;

{Абзац тридцять шостий частини першої статті 3 в редакції Закону № 2849-IX від 13.12.2022}

фільм - аудіовізуальний твір (у тому числі телевізійні серіали та їх окремі серії), що складається з епізодів, поєднаних між собою творчим задумом і зображувальними засобами, та є результатом спільної діяльності його авторів, виконавців і виробників;

фільмокопія - примірник фільму, виготовлений із застосуванням вихідних матеріалів фільму.

Терміни "суб'єкти у сфері аудіовізуальних медіа", "нелінійні медіа" вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених у [Законі України "Про медіа"](#), термін "пропаганда російського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України" - у значенні, наведеному в [Законі України "Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської](#)

Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну".

{Статтю 3 доповнено частиною другою згідно із Законом № 2849-IX від 13.12.2022}

{Стаття 3 із змінами, внесеними згідно із Законами № 763-IV від 15.05.2003, № 1909-VI від 18.02.2010, № 159-VIII від 05.02.2015; в редакції Закону № 1977-VIII від 23.03.2017}

Стаття 4. Регулювання відносин, що виникають у процесі виробництва та використання фільму як об'єкта авторського права і суміжних прав

Відносини, що виникають у процесі виробництва та використання фільму як об'єкта авторського права і суміжних прав, у тому числі продукту спільного виробництва, регулюються цим Законом, **Законом України** "Про авторське право і суміжні права" та іншими нормативно-правовими актами України.

Договір про спільне виробництво фільму, який укладається продюсером та/або виробником фільму, у тому числі з іноземними суб'єктами кінематографії (копродукція), не є договором про спільну діяльність.

{Стаття 4 в редакції Закону № 2811-IX від 01.12.2022}

Стаття 5. Основні принципи кінематографії

Основними принципами кінематографії є:

утвердження творами кінематографії ідей гуманізму, загальнолюдських, національно-культурних та духовних цінностей;

сприяння розвитку національної свідомості, патріотичних почуттів, естетичного та екологічного виховання громадян;

гарантування свободи творчості, захисту інтелектуальної власності, авторських і суміжних прав, моральних і матеріальних інтересів суб'єктів кінематографії;

розвиток кіноіндустрії та традицій національної кінематографії;

збереження національної та світової кінематографічної спадщини;

рівність прав і можливостей суб'єктів кінематографії незалежно від форм власності у виробництві, розповсюдженні та демонструванні фільмів;

{Абзац сьомий частини першої статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2849-IX від 13.12.2022}

заохочення благодійної діяльності;

сприяння аматорській творчості в кінематографії;

сприяння співробітництву суб'єктів кінематографії з іноземними та міжнародними кінематографічними асоціаціями, фондами тощо.

Стаття 6. Мова у галузі кінематографії

Застосування мов у галузі кінематографії здійснюється відповідно до [Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної"](#);

{Стаття 6 в редакції Законів № 5029-VI від 03.07.2012, № 2704-VIII від 25.04.2019}

Розділ II ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ В КІНЕМАТОГРАФІЇ

Стаття 7. Суб'єкти кінематографії

За спрямуванням діяльності суб'єкти кінематографії поділяються щодо:

створення фільмів - автори і виконавці;

виробництва фільмів - кіностудії, відеостудії, студії, продюсери тощо;

розповсюдження фільмів - виробники, дистриб'ютори (прокатники) фільмів, кінокопіювальні підприємства, фонди фільмів, архіви кіно-, фото-, фонових документів тощо;

демонстрування (публічного показу, публічної демонстрації та публічного сповіщення (доведення до загального відома) фільмів - кінотеатри, кіноустановки, відеоустановки, аудіовізуальні медіа, в тому числі нелінійні (незалежно від способу та технології демонстрування фільмів);

{Абзац п'ятий частини першої статті 7 в редакції Законів № 763-IV від 15.05.2003, № 2849-IX від 13.12.2022}

підготовки професійних кадрів та вдосконалення творчої майстерності - спеціалізовані навчальні заклади кінематографії, спеціалізовані факультети в інших навчальних закладах незалежно від форми власності, театри (студії) кіноактора;

{Абзац шостий частини першої статті 7 в редакції Закону № 1909-VI від 18.02.2010}

розроблення та виготовлення технологічного обладнання - науково-дослідні, конструкторські установи, сервісні центри, асоціації, виробничі підприємства та інші юридичні особи незалежно від форм власності.

Створення, функціонування та припинення діяльності суб'єктів кінематографії провадиться відповідно до законодавства України.

Стаття 8. Підприємницька діяльність суб'єктів кінематографії

Суб'єкти кінематографії здійснюють підприємницьку діяльність у галузі кінематографії згідно з законодавством України.

Підприємницька діяльність у галузі кінематографії може здійснюватися через продюсерську систему. В разі участі в продюсерській системі держави її інтереси представляють центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії та місцеві органи управління кінематографією. [Положення про продюсерську систему в галузі кінематографії](#) затверджується Кабінетом Міністрів України.

{Частина друга статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5461-VI від 16.10.2012}

Усі суб'єкти професійної кінематографічної діяльності, які займаються виробництвом, розповсюдженням і демонструванням фільмів, вносяться до Державного реєстру виробників, розповсюджувачів і демонстраторів фільмів, [положення](#) про який затверджується Кабінетом Міністрів України.

{Статтю 8 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 763-IV від 15.05.2003}

Стаття 9. Органи управління кінематографією

Державну політику у сфері кінематографії здійснюють центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері кінематографії.

Місцевими органами управління кінематографією є органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації.

{Стаття 9 в редакції Закону № 5461-VI від 16.10.2012}

Стаття 9¹. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії, належить:

- 1) забезпечення формування державної політики у сфері кінематографії;
- 2) визначення пріоритетних напрямів діяльності центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії;
- 3) забезпечення загального доступу суспільства до творів української, європейської та світової кінематографії;
- 4) створення умов для розвитку всіх видів кінематографічної діяльності;
- 5) сприяння творчому розвитку молодих авторів і виконавців фільмів;
- 6) сприяння розвитку освіти, творчому вдосконаленню у сфері кінематографії;
- 7) сприяння поширенню кінематографічної культури, розвитку кінематографічної діяльності, популяризації кінематографії;
- 8) здійснення інших повноважень, передбачених законом.

{Закон доповнено статтею 9¹ згідно із Законом № 5461-VI від 16.10.2012; в редакції Закону № 1977-VIII від 23.03.2017}

Стаття 9². Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, належить:

1) узагальнення практики застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції, розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України і Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів міністерств;

2) проведення аналізу діяльності суб'єктів кінематографії, підготовка висновків щодо тенденцій розвитку національної кінематографії;

3) розроблення пропозицій щодо структурного вдосконалення та реформування національної кіноіндустрії, розвитку продюсерської системи;

4) виконання програми виробництва фільмів, розроблення економічного обґрунтування та проведення розрахунків граничних обсягів видатків державного бюджету;

5) розроблення пропозицій до програми створення та розповсюдження національних фільмів;

6) укладення договорів про закупівлю товарів, робіт і послуг, необхідних для виготовлення (створення) вихідних фільмових матеріалів, аудіовізуальних творів;

7) взаємодія з вітчизняними та іноземними науково-дослідними установами і навчальними закладами з метою обміну досвідом з питань реалізації державної політики у сфері кінематографії;

8) сприяння збереженню та раціональному використанню національної та світової кінематографічної спадщини;

9) ведення Державного реєстру виробників, розповсюджувачів і демонстраторів фільмів;

10) ведення Державного реєстру фільмів;

{Пункт 11 частини першої статті 9² виключено на підставі Закону № 2849-IX від 13.12.2022}

12) участь в організації конкурсу з відбору інвестиційних та інноваційних проектів у сфері кінематографії;

13) розроблення пропозицій щодо умов прокату, тиражування, розповсюдження і демонстрування фільмів з індексами, що мають обмеження глядацької аудиторії (крім розповсюдження і демонстрування фільмів суб'єктами у сфері медіа);

{Пункт 13 частини першої статті 9² в редакції Закону № 2849-IX від 13.12.2022}

14) здійснення контролю за дотриманням суб'єктами кінематографії (крім суб'єктів у сфері медіа) квоти демонстрування національних фільмів під час використання національного екранного часу, умов розповсюдження і демонстрування фільмів, передбачених у Державному реєстрі фільмів;

{Пункт 14 частини першої статті 9² в редакції Закону № 2849-IX від 13.12.2022}

15) складання протоколів про адміністративні правопорушення у сфері кінематографії;

16) здійснення відповідно до законодавства функції державного нагляду (контролю) у сфері кінематографії;

17) надання консультаційної та організаційно-методичної допомоги у сфері кінематографії;

18) участь в організації та проведенні кінофестивалів, кіновиставок, кінопрем'єр, прес-конференцій, інших заходів з популяризації національної кіноіндустрії;

19) участь у підготовці проектів міжнародних договорів, пропозицій щодо укладення і денонсації таких договорів, укладення міжнародних договорів, забезпечення виконання зобов'язань України за міжнародними договорами з питань кінематографії;

20) здійснення співробітництва з вітчизняними і зарубіжними кіноархівами;

21) надання відповідно до міжнародних договорів аудіовізуальним творам в Україні статусу продукту спільного виробництва;

22) надання аудіовізуальним творам статусу національного;

23) організація та забезпечення роботи Ради з державної підтримки кінематографії та Експертної комісії з питань кінематографії;

24) внесення до Ради з державної підтримки кінематографії проектів рішень, а також реалізація рішень Ради з державної підтримки кінематографії щодо:

утворення експертних комісій у порядку, передбаченому законом;

надання державної підтримки суб'єктам кінематографії у порядку та формах, визначених законом, у тому числі укладення договорів про надання державної підтримки;

25) здійснення інших повноважень, визначених законом.

{Розділ II доповнено статтею 9² згідно із Законом № 1977-VIII від 23.03.2017}

Стаття 9³. Кінокомісії

Кінокомісії можуть утворюватися у встановленому законом порядку з метою надання консультаційної, організаційної та іншої не забороненої законом допомоги українським та/або іноземним суб'єктам кінематографії, популяризації України та її регіонів як привабливих локацій для кінозйомок, залучення українських та іноземних інвесторів для фінансування виробництва, прокату і показу фільмів та ефективного використання потенціалу української сервісної індустрії в галузі кінематографії.

Утворення кінокомісії не є обов'язковим. Сільська, селищна, міська рада відповідно до закону своїм рішенням може залучати до виконання функцій кінокомісії громадські об'єднання, метою діяльності яких є, зокрема, підтримка суб'єктів кінематографії.

Функціями кінокомісії, зокрема, є:

надання консультаційної, організаційної, технічної та іншої не забороненої законом допомоги для отримання суб'єктами кінематографії погоджень на проведення кінозйомок та/або створення аудіовізуального твору з використанням рухомого та/або нерухомого майна державної та/або комунальної власності, у тому числі земельних ділянок;

надання допомоги в організації переговорів з власниками, користувачами рухомого та/або нерухомого майна приватної власності з метою отримання згоди на проведення кінозйомок та/або створення аудіовізуального твору з використанням такого майна;

надання консультаційної, організаційної, технічної, представницької та іншої не забороненої законом допомоги для отримання суб'єктами кінематографії погоджень на проведення кінозйомок та/або створення аудіовізуального твору на дорогах, мостах, вулицях, в історико-культурних заповідниках, у парках, лісах і природних заповідниках, на водоймах тощо;

формування баз даних та оприлюднення інформації про місцеві локації, привабливі для кінозйомок та/або створення аудіовізуального твору (об'єкти архітектури, ландшафту, вулиці, приміщення тощо), з дотриманням законодавства України про інформацію;

формування баз даних та оприлюднення інформації про місцеві кінотовиробничі обслуговуючі, зокрема сервісні, підприємства, установи, організації, що надають послуги, пов'язані з кінотовиробництвом та/або створенням аудіовізуального твору, а також про місцевих спеціалістів у галузі кінематографії;

організація та проведення заходів, спрямованих на розвиток та підтримку кінотовиробництва та/або створення аудіовізуального твору в Україні;

популяризація та просування (промоція) вітчизняних об'єктів кінозйомок (об'єктів архітектури, ландшафту, вулиць, приміщень тощо) для створення кінематографічної продукції та аудіовізуальних творів під час різноманітних заходів, у тому числі міжнародних;

вирішення питань, пов'язаних із наданням грантів, субсидій для підтримки кінематографії в порядку і межах, передбачених законодавством, за рішенням органів місцевого самоврядування, за рахунок коштів місцевих бюджетів, фізичних та/або юридичних осіб.

Засади діяльності кінокомісії визначаються положенням, що затверджується відповідним органом державної влади, органом місцевого самоврядування (його виконавчим органом), або статутом громадського об'єднання.

Фінансування діяльності кінокомісії здійснюється за рахунок коштів місцевих бюджетів та інших джерел, не заборонених законодавством.

{Розділ II доповнено статтею 9³ згідно із Законом № 164-IX від 03.10.2019}

Стаття 9⁴. Державні кіностудії

Державною кіностудією є господарська організація, єдиним учасником (акціонером) якої є держава.

Основною метою діяльності державних кіностудій є здійснення підприємницької діяльності у галузі кінематографії.

Органи місцевої влади у межах, встановлених відповідними місцевими бюджетами, можуть передбачати порядок часткового покриття витрат суб'єктів кінематографії на

виробництво фільмів, що здійснюється за участю та/або за замовленням державних кіностудій, розташованих у межах території відповідної територіальної громади.

Обов'язковими умовами приватизації державної кіностудії, а також акцій (пакетів акцій та/або інших корпоративних прав), що належать державі в будь-якій іншій кіностудії, є:

забезпечення відкритості та прозорості приватизації такої кіностудії відповідно до законодавства України;

збереження основної мети діяльності кіностудії, права власності та/або права користування земельними ділянками, які на дату приватизації знаходяться у власності та/або у користуванні такої кіностудії, та збереження їх цільового призначення протягом 20 років з дати завершення приватизації;

наявність у потенційних покупців програми заходів щодо збереження, вдосконалення, технічного переоснащення, модернізації та/або реконструкції належних кіностудії на праві власності об'єктів нерухомого майна (будівель та споруд) та/або реновації майнового комплексу кіностудії, які на дату приватизації є матеріально-технічною базою для здійснення підприємницької діяльності у галузі кінематографії.

Державна кіностудія не може змінити статус суб'єкта кінематографії в результаті приватизації.

{Розділ II доповнено статтею 9⁴ згідно із Законом № 164-IX від 03.10.2019}

Розділ III

ВИРОБНИЦТВО, РОЗПОВСЮДЖЕННЯ, ДЕМОНСТРУВАННЯ ТА ЗБЕРІГАННЯ ФІЛЬМІВ

Стаття 10. Види фільмів

За способами фіксації зображення та розповсюдження фільми поділяються на такі види: кінофільми, телефільми, відеофільми, діафільми, слайдфільми та інші, які можуть бути ігровими, анімаційними (мультиплікаційними), неігровими тощо.

{Текст статті 10 в редакції Закону № 159-VIII від 05.02.2015}

Стаття 10¹. Оцінні елементи, бальна система для національних фільмів

Оцінні елементи для ігрових фільмів (бали):

1) авторська знімальна група:

режисер-постановник - 3;

автор сценарію - 3;

композитор - 3;

оператор-постановник - 3;

художник-постановник - 3;

2) група виконавців:

перша роль - 3;

друга роль - 2;

третя роль - 1;

3) технічна знімальна група (група технічного забезпечення зйомки):

звукорежисер - 1;

режисер монтажу - 1;

студія або місце зйомки - 5;

місце монтажу - 3;

4) продюсер - 3;

всього - 34.

Оцінні елементи для мультиплікаційних (анімаційних) фільмів (бали):

автор ідеї - 1;

автор сценарію - 2;

художник-розробник персонажів - 2;

композитор - 1;

режисер-постановник - 2;

художник-розкадровник - 2;

художник-постановник - 2;

художник по фонах - 2;

щонайменше 50 відсотків витрат на послуги попередньої збірки сцен для анімації (лейаут) в країні - 2;

щонайменше 50 відсотків витрат на послуги з анімації в країні - 2;

щонайменше 50 відсотків витрат на послуги візуалізації в країні - 2;

щонайменше 50 відсотків витрат на послуги з компонування зображення (композитінг) в країні - 1;

місце монтажу - 1;

звукорежисер - 1;

всього - 23.

Оцінні елементи для документальних фільмів (бали):

режисер-постановник - 3;

автор сценарію - 2;

оператор-постановник - 3;

режисер монтажу - 2;

місце зйомки - 2;

місце монтажу - 2;

композитор - 2;

звукорежисер - 2;

всього - 18.

При підрахунку загальної кількості балів відповідний оцінний елемент враховується, якщо:

зазначені у частинах першій, другій або третій цієї статті фізичні особи, які брали участь у створенні фільму, є громадянами України;

зазначене у частині першій або третій цієї статті місце монтажу розташоване на території України або принаймні 50 відсотків загальної суми витрат на монтаж здійснені в Україні;

зазначені у частині першій або третій цієї статті студія або місце зйомки впродовж більшості знімальних днів розташовані на території України;

зазначені у частині другій цієї статті витрати здійснені на користь суб'єктів кінематографії України, які фактично надають відповідні послуги та не є агентами або іншими посередниками щодо закупівлі відповідних послуг у їх фактичних надавачів.

У пункті 2 частини першої цієї статті перша, друга і третя ролі визначаються за кількістю знімальних днів.

Кількість балів за оцінним елементом "продюсер" визначається з урахуванням коефіцієнта, що обчислюється як співвідношення кількості продюсерів фільму, які мають громадянство України або мають місцезнаходження на території України, до загальної кількості продюсерів фільму, які брали участь у виробництві фільму.

У разі якщо відповідно до цього Закону фільм кваліфікується національним, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, за заявою продюсера або виробника фільму видає свідоцтво національного фільму.

Наявність у фільму свідоцтва національного фільму презюмує, що фільм є національним, і це не потребує повторного доведення у відносинах з органами державної влади. Дана презумпція може бути спростована в загальному порядку, якщо з'ясується, що надані заявником інформація та документи для отримання свідоцтва національного фільму містять недостовірні відомості.

Порядок видачі свідоцтва національного фільму визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері кінематографії.

Бальна система для національних фільмів передбачає набрання фільмом за оцінними елементами принаймні 18 балів для ігрових, 8 балів - для неігрових (документальних), 15 балів - для анімаційних (мультиплікаційних) фільмів.

{Закон доповнено статтею 10¹ згідно із Законом № 1977-VIII від 23.03.2017}

Стаття 11. Учасники створення фільму

Фільм створюється колективом, який складається з авторів, виконавців фільму та виробників.

Персональний склад учасників створення фільму зазначається у вихідних даних (титрах) фільму.

Стаття 12. Виробництво фільму

Виробництво фільму здійснюється відповідно до затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії норм та правил виробництва фільмів. Дотримання цих норм та правил є обов'язковим для суб'єктів кінематографії незалежно від форм власності.

{Стаття 12 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5461-VI від 16.10.2012, № 124-IX від 20.09.2019}

Стаття 13. Вихідні дані (титри) фільму

На початку або в кінці фільму на матеріальних носіях розміщуються вихідні дані (титри), в яких у довільній послідовності зазначаються назва фільму, учасники його створення, знак охорони авторського права, рік його створення. За погодженням з власником, який має виключне право на фільм, у вихідні дані (титри) фільму можуть бути внесені додаткові відомості про учасників його створення.

Вихідні дані (титри) фільму підлягають обов'язковому відтворенню на всіх фільмокопіях.

Початком фільму вважається перший кадр зображувального або звукового ряду незалежно від того, чи це титри, зображення чи фонограма. Кінцем фільму вважається останній кадр зображувального або звукового ряду, включаючи титри і знак охорони авторського права.

{Статтю 13 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 763-IV від 15.05.2003}

Стаття 14. Порядок розповсюдження і демонстрування фільмів

Розповсюдження і демонстрування фільмів в Україні здійснюються відповідно до затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії норм та правил розповсюдження і демонстрування фільмів. Дотримання цих норм та правил є обов'язковим для суб'єктів кінематографії незалежно від форм власності.

{Частина перша статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законами № 5461-VI від 16.10.2012, № 124-IX від 20.09.2019}

Розповсюдження державної та інших мов при розповсюдженні та демонструванні фільмів визначаються [Законом України "Про забезпечення функціонування української мови як державної"](#), а щодо суб'єктів у сфері медіа - також [Законом України "Про медіа"](#).

{Частина друга статті 14 в редакції Законів № 5029-VI від 03.07.2012, № 2704-VIII від 25.04.2019; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2849-IX від 13.12.2022}

Порядок розповсюдження фільму визначається угодою, укладеною розповсюджем фільму з авторами фільму або особою, яка має виключне право на фільм.

Порядок розповсюдження, послідовність видів демонстрування (кінотеатральний, телевізійний, відеопоказ) фільмів, створених на засадах державного замовлення, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії.

{Частина четверта статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5461-VI від 16.10.2012}

Стаття 15. Умови розповсюдження і демонстрування фільму

Виробники, дистриб'ютори (прокатники) фільмів, кінокопіювальні підприємства, фонди фільмів, архіви кіно-, фото-, фонодокументів мають право на розповсюдження, а кінотеатри, кіноустановки, відеоустановки, медіа мають право на демонстрування національних та іноземних фільмів на будь-яких видах носіїв зображення, за умови внесення фільму до Державного реєстру фільмів. Під час внесення фільму до Державного реєстру фільмів для кожного фільму встановлюється індекс глядацької аудиторії, залежно від якого визначаються умови розповсюдження і демонстрування фільму суб'єктами кінематографії (крім суб'єктів у сфері медіа). Умови розповсюдження і демонстрування суб'єктами у сфері медіа фільмів, внесених до Державного реєстру фільмів, визначаються [Законом України "Про медіа"](#).

[Положення про Державний реєстр фільмів](#) затверджується Кабінетом Міністрів України.

Держателем та технічним адміністратором Державного реєстру фільмів є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, який забезпечує:

- 1) створення, функціонування та ведення Державного реєстру фільмів;
- 2) збереження та захист Державного реєстру фільмів та реєстрової інформації;
- 3) безоплатний цілодобовий доступ до Державного реєстру фільмів на веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії;
- 4) оприлюднення реєстрової інформації у вигляді відкритих даних.

Фільм вноситься до Державного реєстру фільмів за заявою особи, якій належать права або яка має намір отримати право на розповсюдження чи демонстрування фільму на території України.

У заяві зазначаються назва фільму мовою оригіналу та державною мовою, країна (країни) виробництва і студія-виробник (студії-виробники), рік виробництва та/або оприлюднення фільму. До заяви додається цифровий носій із записом фільму або в заяві зазначається посилання на електронний ресурс, на якому дубльований (озвучений, субтитрований) державною мовою фільм доступний для перегляду.

До заяви додається коротка анотація фільму із зазначенням режисера-постановника, автора сценарію, композитора, оператора-постановника, художника-постановника, продюсера, метражу і хронометражу фільму, кількості серій, основного акторського складу.

Вимагання інших документів для внесення фільму до Державного реєстру фільмів не допускається.

Фільм вноситься до Державного реєстру фільмів протягом п'яти робочих днів з дня подання заяви.

Строк розгляду заяви може бути продовжений на 15 робочих днів у разі необхідності перегляду фільму експертною комісією з питань розповсюдження і демонстрування фільмів.

За внесення фільму до Державного реєстру фільмів справляється плата у розмірі 5 відсотків мінімальної заробітної плати.

У разі якщо фільм уже внесено до Державного реєстру фільмів за заявою іншої особи, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, залишає заяву про внесення фільму до Державного реєстру фільмів без розгляду.

Особа, якій належать права або яка має намір отримати право на розповсюдження або демонстрування на території України фільму, який уже внесено до Державного реєстру фільмів, має право звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, із заявою про перегляд умов розповсюдження або демонстрування фільму у порядку, передбаченому [Положенням про Державний реєстр фільмів](#).

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, ухвалює рішення про відмову у внесенні фільму до Державного реєстру фільмів за наявності хоча б однієї з таких підстав:

заява чи інші документи, подані заявником, не відповідають вимогам цього Закону та [Положення про Державний реєстр фільмів](#);

у фільмі наявні заклики до насильницької зміни, повалення конституційного ладу, розв'язування або ведення агресивної війни чи воєнного конфлікту, порушення територіальної цілісності України, ліквідації незалежності України або інформація, яка їх виправдовує чи пропагує, інформація, що принижує або зневажає державну мову, висловлювання, що розпалюють ненависть, ворожнечу чи жорстокість до окремих осіб чи груп осіб за національною, расовою чи релігійною ознакою, пропаганда або заклики до тероризму та вчинення терористичних актів або інформація, що їх виправдовує чи схвалює, матеріали, що заохочують сексуальну експлуатацію та насильство над дітьми, демонструють статеві відносини дітей, використовують образ дітей (візуальний запис

образу дітей) у видовищних заходах сексуального чи еротичного характеру, пропаганда вживання наркотичних засобів, психотропних речовин, що підтверджується висновком експертної комісії з питань розповсюдження і демонстрування фільмів;

одним із учасників фільму є фізична особа, включена до Переліку осіб, які створюють загрозу національній безпеці, оприлюдненому в установленому порядку;

наявні обставини, передбачені **частинами першою - третьою** статті 15¹ цього Закону.

Фільм може бути виключено з Державного реєстру фільмів за рішенням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, у разі:

виявлення в поданих заявником документах недостовірних відомостей;

виявлення обставин, передбачених частиною тринадцятою цієї статті, після внесення фільму до Державного реєстру фільмів, у тому числі внесення одного з учасників фільму до Переліку осіб, які створюють загрозу національній безпеці, оприлюдненому в установленому порядку.

Рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, про відмову у внесенні фільму до Державного реєстру фільмів або про виключення фільму з Державного реєстру фільмів може бути оскаржено до суду.

Перелік осіб, які створюють загрозу національній безпеці, складає, оприлюднює та оновлює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури і мистецтв, на підставі звернень Ради національної безпеки і оборони України, Служби безпеки України, Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення.

{Стаття 15 із змінами, внесеними згідно із Законами № 3588-VI від 05.07.2011, № 5461-VI від 16.10.2012, № 159-VIII від 05.02.2015, № 2704-VIII від 25.04.2019, № 2310-IX від 19.06.2022; в редакції Законів № 2849-IX від 13.12.2022, № 3136-IX від 30.05.2023}

Стаття 15¹. Розповсюдження і демонстрування фільмів, що містять популяризацію органів держави-агресора, радянських органів державної безпеки

В Україні забороняється розповсюдження і демонстрування фільмів, що містять популяризацію або пропаганду органів держави-агресора та їх окремих дій, що створюють позитивний образ працівників держави-агресора, працівників радянських органів державної безпеки, виправдовують чи визнають правомірною окупацію території України, містять пропаганду російського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, а також фільмів, вироблених фізичними та юридичними особами держави-агресора.

Передбачена **частиною першою** цієї статті заборона розповсюдження і демонстрування фільмів, вироблених фізичними та юридичними особами держави-агресора, поширюється на будь-які фільми, вироблені та/або вперше оприлюднені (демонстровані) після 1 січня 2014 року.

Фільм вважається таким, що містить популяризацію або пропаганду органів держави-агресора та їх окремих дій, що створює позитивний образ працівників держави-агресора, працівників радянських органів державної безпеки, виправдовує чи визнає правомірною

окупацію території України, містить пропаганду російського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, якщо в ньому наявна принаймні одна з таких ознак:

серед позитивних героїв фільму є співробітники (у тому числі колишні або позаштатні) органів держави-агресора (держави-терориста), радянських органів безпеки;

сюжет фільму безпосередньо або опосередковано пов'язаний з діяльністю органів держави-агресора (держави-терориста), радянських органів безпеки і ця діяльність представлена у фільмі як позитивна;

у сюжеті фільму безпосередньо або опосередковано заперечується або ставиться під сумнів територіальна цілісність України, виправдовуються або подаються в позитивному світлі окупація території України, акти агресії з боку інших держав, розв'язування війни, пропагуються винятковість, зверхність або неповноцінність осіб за ознаками їхніх релігійних переконань, належності до певної нації або раси, статі, майнового стану, соціального походження;

фільм містить інформацію, заборонену до поширення [Законом України "Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну"](#).

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, забезпечує реалізацію цього Закону шляхом прийняття рішення про віднесення фільмів до заборонених до розповсюдження і демонстрування на території України виключно на підставі ознак, визначених цією статтею.

Фільми, передбачені частиною першою цієї статті, не вносяться до Державного реєстру фільмів.

Розповсюдження та/або демонстрування фільмів, зазначених у [частині першій](#) цієї статті, тягне за собою застосування до суб'єктів господарювання, що здійснюють таке розповсюдження та/або демонстрування (крім суб'єктів у сфері аудіовізуальних медіа), адміністративно-господарських санкцій у вигляді накладення адміністративно-господарського штрафу в розмірі десяти мінімальних заробітних плат за кожен випадок такого розповсюдження або демонстрування, вчинений вперше, та у розмірі п'ятдесяти мінімальних заробітних плат за кожен наступний випадок такого розповсюдження або демонстрування.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, забезпечує реалізацію цього Закону шляхом прийняття рішення про віднесення фільмів до заборонених до розповсюдження і демонстрування на території України виключно на підставі ознак, визначених цією статтею.

{Закон доповнено статтею 15¹ згідно із [Законом № 159-VIII від 05.02.2015](#); із змінами, внесеними згідно із [Законом № 1046-VIII від 29.03.2016](#); в редакції [Закону № 2849-IX від 13.12.2022](#)}

Стаття 15². Використання національного екранного часу

З метою сприяння виробництву фільмів в Україні, а також доступу глядачів до перегляду творів національної кінематографічної спадщини демонстратори фільмів, які не є суб'єктами у сфері аудіовізуальних медіа, зобов'язані щонайменше 30 відсотків загального щомісячного часу демонстрації фільмів здійснювати демонстрацію національних фільмів, інших фільмів, вироблених суб'єктами кінематографії України, і творів національної кінематографічної спадщини.

{Закон доповнено статтею 15² згідно із Законом № 1977-VIII від 23.03.2017; в редакції Закону № 2849-IX від 13.12.2022}

Стаття 16. Майнові права інтелектуальної власності на фільм

Майнові авторські права і майнові суміжні права на фільм можуть належати державі, юридичним та фізичним особам відповідно до закону або договору.

{Стаття 16 в редакції Законів № 763-IV від 15.05.2003, № 2811-IX від 01.12.2022}

Стаття 17. Право власності на вихідні матеріали фільму та фільмокопії і їх зберігання

{Назва статті 17 в редакції Закону № 2811-IX від 01.12.2022}

Вихідні матеріали фільму та фільмокопії фільму належать виробнику фільму, іншим особам відповідно до закону. Суб'єктами права власності на вихідні матеріали фільму, фільмокопії можуть бути держава, юридичні та фізичні особи.

{Статтю 17 доповнено новою частиною першою згідно із Законом № 2811-IX від 01.12.2022}

Архівний комплект вихідних матеріалів фільмів, вихідні матеріали фільму, створеного повністю або частково за рахунок коштів Державного бюджету України, а також фільмокопії фільмів, створених в Україні за рахунок коштів юридичних осіб приватної форми власності та фізичних осіб за їхньою згодою, зберігаються в Державному фонді фільмів України. Порядок передачі фільмів Державному фонду фільмів України, умови зберігання вихідних матеріалів фільмів і фільмокопій та положення про Державний фонд фільмів України затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії.

{Частина друга статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3136-IX від 30.05.2023}

Держава дбає про збереження та сприяє консолідації фільмових колекцій (фондів) установ різної форми власності та фізичних осіб в Державному фонді фільмів України, забезпечуючи його комплектацію національними фільмами, фільмами, виготовленими на території України, та іншими фільмами.

Усі фільми та фільмові матеріали українського виробництва та копродукції, що зберігаються в Державному фонді фільмів України, є національною культурною спадщиною.

{Частина четверта статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2811-IX від 01.12.2022}

Виготовлення архівного комплексу вихідних матеріалів національних фільмів та фільмів, створених на території України в поточному році, забезпечується за рахунок коштів Державного бюджету України у наступному році за поданням Державного фонду фільмів України на підставі рішення центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері кінематографії. У разі якщо виготовлення архівного комплексу вихідних матеріалів національних фільмів та фільмів, створених на території України, здійснюється за кошти юридичних осіб приватної форми власності та фізичних осіб, вартість такого виготовлення відшкодовується виробникові з Державного бюджету України.

Виготовлення архівного комплексу вихідних матеріалів національних фільмів та фільмів, створених на території України в попередні роки, визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері кінематографії, за поданням колегіального експертного органу при центральному органі виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері кінематографії, з урахуванням показників бюджетних асигнувань на поточний рік.

Центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері кінематографії, за поданням колегіального експертного органу при центральному органі виконавчої влади може бути прийнято рішення про необхідність виготовлення архівного комплексу вихідних матеріалів фільму, створеного за межами України, за кошти приватних або державних кіновиробників, що має художню або історичну цінність і пов'язаний з Україною темою, місцем дії тощо, або автор якого є (був) резидентом України або має українське походження.

Співробітництво з вітчизняними і зарубіжними кіноархівами здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії, через Державний фонд фільмів України.

Положення про національний екранний час та його використання суб'єктами кінематографії затверджується Кабінетом Міністрів України.

{Частина статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2849-IX від 13.12.2022}

{Стаття 17 із змінами, внесеними згідно із Законами № 1909-VI від 18.02.2010, № 5461-VI від 16.10.2012; в редакції Закону № 1977-VIII від 23.03.2017}

{Розділ IV виключено на підставі Закону № 1977-VIII від 23.03.2017}

Розділ V МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ

Стаття 23. Міжнародна діяльність суб'єктів кінематографії України

Міжнародна діяльність суб'єктів кінематографії України полягає у спільному з іншими країнами виробництві фільмів, розповсюдженні за межами України національних фільмів, а в Україні - фільмів інших держав, застосуванні у виробництві, розповсюдженні та демонструванні фільмів світових досягнень науки і техніки.

Статус продукту спільного виробництва аудіовізуальним творам в Україні відповідно до міжнародних договорів надає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії.

{Статтю 23 доповнено новою частиною другою згідно із Законом № 5461-VI від 16.10.2012}

Суб'єкти кінематографії України можуть брати участь у діяльності міжнародних кінематографічних організацій, реалізації міжнародних кінематографічних програм, у кінофестивалях, кіноринках тощо.

Стаття 24. Діяльність іноземних фізичних та юридичних осіб у кінематографії України

Іноземні юридичні та фізичні особи можуть брати участь у розвитку кінематографії України, в тому числі шляхом інвестування, відповідно до законів України та міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Участь в організації конкурсу з відбору інвестиційних і інноваційних проектів у сфері кінематографії бере центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері кінематографії.

{Статтю 24 доповнено новою частиною другою згідно із Законом № 5461-VI від 16.10.2012}

Держава гарантує іноземним юридичним та фізичним особам, які беруть участь у створенні фільмів та інвестуванні кінематографії України, сприятливі умови діяльності, охорону авторського права і суміжних прав відповідно до законів України та міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 25. Міжнародні договори

Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом та іншими нормативно-правовими актами України, то застосовуються правила міжнародного договору.

Розділ VI

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО КІНЕМАТОГРАФІЮ

Стаття 26. Відповідальність за порушення законодавства про кінематографію

Особи, винні у порушенні законодавства про кінематографію, несуть відповідальність згідно з законодавством України.

Юридична особа (крім суб'єктів у сфері аудіовізуальних медіа), яка здійснила розповсюдження та/або демонстрування фільму, одним із учасників якого є фізична особа, включена до Переліку осіб, які створюють загрозу національній безпеці, оприлюдненому в установленому порядку, несе адміністративно-господарську відповідальність у формі штрафу в розмірі від десяти до п'ятдесяти мінімальних заробітних плат.

{Статтю 26 доповнено частиною другою згідно із Законом № 159-VIII від 05.02.2015; в редакції Закону № 3136-IX від 30.05.2023}

Порядок накладення штрафів за порушення вимог статті 15¹ цього Закону затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері кінематографії, та має відповідати вимогам Господарського кодексу України та Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності".

{Статтю 26 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 159-VIII від 05.02.2015}

Розділ VII ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Закон України "Про кінематографію" набирає чинності з дня його опублікування.

До приведення інших законів у відповідність з нормами цього Закону вони діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

1¹. Державні посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів, передбачених частинами першою і другою статті 15¹, видані до набрання чинності Законом України "Про внесення змін до деяких законів України щодо захисту інформаційного телерадіопростору України", підлягають анулюванню в порядку, передбаченому зазначеним Законом.

{Розділ VII доповнено пунктом 1¹ згідно із Законом № 159-VIII від 05.02.2015}

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців після опублікування Закону України "Про кінематографію":

подати Верховній Раді України пропозиції щодо внесення змін до законів України, що впливають із цього Закону;

розробити і привести у відповідність з цим Законом свої нормативно-правові акти;

відповідно до компетенції забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України

Л.КУЧМА

**м. Київ
13 січня 1998 року
№ 9/98-ВР**

Про кінематографію
Закон України від 13.01.1998 № 9/98-ВР
Редакція від **15.11.2024**, підстава — [4017-ІХ](#)
Постійна адреса:
<https://zakon.rada.gov.ua/go/9/98-%D0%B2%D1%80>

Законодавство України
станом на 26.11.2025
чинний

9/98-вр

Публікації документа

- Урядовий кур'єр від 12.02.1998
- Голос України від 13.02.1998
- Офіційний вісник України від 26.02.1998 — 1998 р., № 6, стор. 5, стаття 205, код акта 4807/1998
- Відомості Верховної Ради України від 29.05.1998 — 1998 р., № 22, стаття 114